

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U CRIKVENICI
Kralja Tomislava 85A, Crikvenica

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, po sutkinji toga suda Mirti Tomac Podobnik, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Helene Mataija, iz Bribira, Ugrini 58, OIB: 21277309592, zastupane po punomoćniku, odvjetniku Miloradu Komadini, iz Novog Vinodolskog, protiv tuženika Đurđice Butorović, iz Bribira, Ugrini 59, OIB: 12388565464, zastupane po pun Damiru Pokupec, odvjetniku iz Zagreba, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon zaključene glavne rasprave održane 22. srpnja 2026. u nazočnosti tužiteljice, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 27. kolovoza 2026., javno objavivši,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužiteljica Helena Mataija iz Bribira, Ugrini 58, OIB: 21277309592, u cijelosti vlasnica nekretnine u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, zemljišnoknjižni odjel Crikvenica, koja nekretnina prema geodetskom elaboratu, izrađenom od strane Geodezija Commerce d.o.o. za geodetske usluge od 23. svibnja 2023. godine, broj elaborata: 142-2022, označena kao k.č. br. 18077/1, kuća, dvorište, ukupne površine 100 m² k.o. Bribir, što joj je tužena dužna priznati te trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice na novoformiranoj k.č. br. 18077/1, kuća, dvorište, ukupne površine 100 m² k.o. Bribir u cijelosti, sve to u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženoj nadoknaditi tužiteljici prouzročeni parnični trošak u iznosu od 3.213,00 EUR-a, u roku 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu joj zatraženih troškova postupka preko iznosa dosuđenog u točki II. izreke ove presude.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi zaprimljenoj kod ovoga suda dana 19. prosinca 2023. godine, u bitnome navodi da su ona i tuženica upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, zk odjel Crikvenica kao suvlasnice nekretnina označenih kao k.č. br. 18077 kuća br. 49 dvor u Ugrini, u površini od 20 čhv i k.č. br. 18078 kuhinjski vrt, gospodarska zgrada u Ugrini, u površini od 20 čhv, obje upisane u zk. ul. br. 5226 k.o. Bribir. Temeljem geodetskog elaborata izrađenog od strane ovlaštenog inženjera geodezije Branka Begovića, Geodezija Commerce d.o.o. iz Dramlja dana 23. svibnja 2023., broj elaborata: 142-2022, predmetne nekretnine dobivaju novi broj, odnosno podbroj te nove površine. Tužiteljica je stvarni vlasnik

nekretnine kč. br. 18077/1 k.o. Bribir (u skladu s prijedlogom parcelacije u gore opisanom geodetskom elaboratu) ukupne površine 100 m² u cijelosti i to zk suvlasnik predmetne (новоformirane) kč. br. 18077/1 u 1/9 dijela, dok je u preostalom dijelu stvarna i izvanknjižna vlasnica, a u kojem dijelu je tuženica samo formalni zk suvlasnik. Temeljem gore opisanog geodetskog elaborata, tuženica je u cijelosti vlasnica kč. br. 18078/1 k.o. Bribir dok je tužiteljica na toj nekretnini samo formalni zk suvlasnik. Tužiteljica je stvarna vlasnica predmetne (новоformirane) nekretnine kč. br. 18077/1 u k.o. Bribir, jer je isto stekla nasljeđivanjem od svoga oca, pok. Ugrin Juraja, dok je on istu naslijedio od svoje majke, pok. Pauline Ugrin. Tužiteljica se osobno i putem prednika nalazi u poštenom, zakonitom i istinitom posjedu predmetne nekretnine već više od 100 godina, te ističe da ih nitko u tome nije smetao niti na bilo koji način osporavao vlasnička i posjedovna prava koja imaju na prijeporu-новоformiranoj kč. br. 18077/1 k.o. Bribir, u naravi kuća s dvorištem. Želeći uskladiti stvarno sa zemljišnoknjižnim stanjem tužiteljica predlaže sudu po provedenom postupku donijeti presudu na način pobliže opisan u izreci ove presude.

2. U svome odgovoru na tužbu tuženica osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti. Tuženica tvrdi da geodetski elaborat izrađen od ovlaštenog inženjera geodezije Dubravka Cara iz Dramlja za naručiteljicu –ovdje tužiteljicu nije izrađen u skladu sa stanjem na terenu, posjedovnom stanju, a naročito u odnosu na utuženu česticu k.č.br. 10877/1. Tuženica se ne protivi tome da se zemljišnoknjižno stanje uskladi sa stvarnim stanjem na terenu, no navedeno ne može biti izvedeno citiranim geodetskim elaboratom već je potrebna nova izmjera. Na terenu se nalazi jedna kuća, a predmetnim geodetskim elaboratom se predviđa cijepanje te kuće na dva dijela. Navedeno je tuženica i istaknula u spisu provedbe geodetskog elaborata pri Odjelu za katastar nekretnina Crikvenica dana 17. travnja 2023. godine. Predložila je odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti, uz obvezu naknade joj parničnog troška u roku od 15 dana.

3. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u dokumentaciju priležeću spisu i to u: izvadak iz zemljišne knjige za zk uložak 5226 k.o. Bribir (list 6 spisa), prijedlog parcelacije (list 7 spisa), ovosudno rješenje posl.br. Z-2256/2013 (stranice 8-9 spisa), ugovor o razvrgnuću suvlasničke zajednice nekretnina (list 10-11 spisa), službenu bilješku (list 21 spisa). Dana 07. ožujka 2025. godine proveden je i uviđaj na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke Jasmine Jurinčić koja je potom dala svoj pisani nalaz i mišljenje. Nadalje, tijekom postupka saslušani su kao svjedoci Mihajla Abramović, Mensad Menšić, Mara Ugrin, Sanja Crnjar, Ljuboslav Jakupek, Alen Ugrin, Milan Dundović, Dubravko Car, Mirko Mataija i Denis Rade, te tužiteljica i tužena kao parnične stranke. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Mladenke Dundović i Mande Ježić obzirom je pun tužiteljice na ročištu od dana 26. ožujka 2026. godine odustao na navedenih dokaza zbog bolesti svjedoka. Sud nije izvodio niti dokaz saslušanjem svjedoka Vazme Ugrina i Vesne Bulko obzirom je pun tuženika na ročištu od dana 12. siječnja 2026. godine odustao na navedenih dokaza zbog starosti svjedoka. Sud nije uzeo u obzir dokumentaciju dostavljenu uz podnesak tužene od dana 12. siječnja 2026. godine obzirom je ista dostavljena u spis nakon zaključenja prethodnog postupka u ovoj pravnoj stvari, a tužena nije ničim dokazala da predmetni dokaz bez svoje krivnje nije mogla dostaviti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka u smislu odredbe čl. 299. st. 2 ZPP-a ovo tim više što se radi o darovnom ugovoru, te presudi zbog izostanka iz 2002. godine.

4. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za zk uložak 5226 k.o. Bribir (list 6 spisa) je utvrđeno da su u isti upisane k.č.br. 18077, kuća br. 49 dvor u Ugrini, površine 20 čhv, k.č.br. 18078 – kuhinjski vrt, gospodarska zgrada u Ugrini, površine 20 čhv, te su kao suvlasnice upisane tužena u 8/9 dijela i tužiteljica u 1/9 dijela.

5. Uvidom prijedlog parcelacije (list 7 spisa) je utvrđeno da je isti sačinjen pod Geodezija Commerce d.o.o. iz Dramlja u studenom 2022. godine za potrebe ovdje tužiteljice kao investitora.

6. Uvidom u ovosudno rješenje posl.br. Z-2256/2013 (stranice 8-9 spisa) je utvrđeno se temeljem rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Jelene Tus kao povjerenika Općinskog suda u Crikvenici, posl.br. O-206/13 od 03. srpnja 2013. godine dopušta uknjižba prava vlasništva sa imena Juraja Ugrina pok Juraja, na ovdje tužiteljicu za nekretnine upisane u zk. ul. 5226 k.o. Bribir.

7. Uvidom u ugovor o razvrgnuću suvlasničke zajednice nekretnina (list 10-11 spisa) je utvrđeno da je isti sklopljen dana 10. siječnja 2005. godine između Pauline Ugrin, Juraja Ugrina i ovdje tužene. Člankom 1 istoga stranke utvrđuju da su suvlasnici nekretnina upisanih u zk.ul. 5226 k.o. Bribir i to k.č.br. 18077/1 u naravi kuća, skladište i dvor i k.č.br. 18078/1 u naravi kuća i dvor. U članku II. istoga stranke ugovaraju razvrgnuće suvlasničke zajednice nekretnina na način da Paulini Ugrin i Juraju Ugrin pripada u suvlasništvo k.č.br. 18077/1 svakome u ½ dijela, a tuženoj u vlasništvo k.č.br. 18078/1, dok je čl. III. utvrđeno da su podijeljeni na jednake dijelove i da dioba odgovara faktičnom stanju korištenja navedenih nekretnina. Predmetni ugovor ovjeren je po javnom bilježniku Jeleni Tus, iz Novog Vinodolskog, OV-24/05, dana 10. siječnja 2005. godine.

8. Uvidom u službenu bilješku Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Rijeka, Odjela za katastar nekretnina Crikvenica, klasa: UP/I-932-7/2023-02/86 od dana 17. travnja 2023. godine (list 21 spisa) je utvrđeno da je u katastarski ured pristupila ovdje tužena, te navela da se protivi provedbi geodetskog elaborata KLASA:932-06/2023-02/41 jer geodetski elaborat ne odražava stvarno stanje na terenu, na kojem se nalazi samo jedna kuća, a ovim geodetskim elaboratom se predviđa cijepanje te kuće na dva dijela, te se kao suvlasnik k.č.br. 18077 i 18078 k.o. Bribir protivi provedbi ovog geodetskog elaborata sačinjenog po Geodezija Commerce d.o.o. za tužiteljicu kao investitora.

9. Po provedenom uviđaju na licu mjesta od dana 07. ožujka 2025. godine vještakinja geodetske struke Jasmina Jurinčić koja je dala svoj pisani nalaz i mišljenje, u kojem je navela da se prijepor nalazi se u naselju Bribir, na adresi Ugrini 58 i 59. Geodetskim elaboratom izrađenim od Geodezija Commerce d.o.o. za geodetske usluge od 23. svibnja 2023. godine, broj elaborata 142-2022, formirana je nova katastarska čestica 18077/1 k.o. Bribir, a u prijavnom listu novog stanja upisana je kuća 35 m² i dvorište 65 m² što je ukupno 100 m². Površina kuće koja je navedena u prijavnom listu novog stanja odnosi se na stari dio kuće u nizu s desne strane kuće k.br. 59, u koju se ulazi sa sjeverne strane, na skici lica mjesta označena je plavom bojom. Površina dvorišta od 65 m² obuhvaća dio dvorišta ispred stare kuće, dio kuće k.br. 58 i dograđeni dio prizemlja iza kuće k.br. 58. Kako je tužena svoje primjedbe istaknula u podnesku od 30. lipnja 2025. godine vještakinja se na

iste očitovala na način da je navela da je identifikacija pokazanog prijedora izvedena je na temelju službenog katastarskog plana a prema pokazivanju tužiteljice i pun. tužene, što je prikazano na skici lica mjesta na strani 8/17 i 9/17 nalaza i dodatno je dan osvrt na geodetski elaborat koji je posljednji potvrđen u katastru i vodi se u zbirci GE pod brojem 44/2023 (Geodezija Commerce d.o.o. za geodetske usluge od 23. svibnja 2023. godine, broj elaborata 142-2022) na temelju kojeg će se provesti promjena (dioba) na način kako su u tom elaboratu formirane nove čestice ako se takvo rješenje donese. Stvarne kvadrature korištenja utvrdit će se provedbom geodetskog elaborata radi evidentiranja stvarnog položaja pojedinačnih već evidentiranih katastarskih čestica, a legalnost postojećih objekata dokazuje se pravomoćnom uporabnom dozvolom ili pravomoćnim rješenjem o izvedenom stanju. Vještakinja je na ročištu od 26. ožujka 2026. godine usmeno pojasnila svoj pisani nalaz i mišljenje. U dopuni nalaza i mišljenja od dana 08. svibnja 2026. godine vještakinja je navela da je prema pokazivanju tužiteljice prijedor je u naravi kuća k.br. 58 s dograđenim prizemnim dijelom iza kuće (sjeveroistočno) i nastavno u smjeru sjeveroistoka dvorište i kuća u nizu - senarica, koji je na skici lica mjesta označen narančastom bojom. Prema podacima katastarskog plana pokazani prijedor po tužiteljici nalazi se na dijelu katastarske čestice 18078, na k.č. 18086/2, na dijelu k.č. 18085/2 i na dijelu k.č. 18077, sve k.o. Bribir. Ulaz u kuću k.br. 58 nalazi se s jugozapadne strane, iz ulice Ugrini, dok se u kuću u nizu - senaricu, koja se nalazi sjeveroistočno i ima kućni broj 59, ulazi sa sjeveroistočne strane. Pun. tužene pokazao je kuću k.br. 59, koja ima dvorište ispred kuće, dograđeni dio iza kuće te dvorište iza kuće. Pokazani dio na skici lica mjesta označen je plavom bojom, a prema katastarskom planu nalazi se na dijelu katastarske čestice 18078 i na dijelu k.č. 18077, k.o. Bribir. Kuće u nizu, smještene sjeveroistočno od kuće k.br. 58, prema evidenciji katastra imaju isti kućni broj 59. Provedbom promjene na temelju geodetskog elaborata izrađenog od Geodezija Commerce d.o.o. za geodetske usluge, od 23. svibnja 2023. godine, (broj elaborata: 142-2022), koji je potvrđen u Crikvenici 14. srpnja 2023. (klasa: 932-06/23-02/355, ur. broj: 541-19-05-02/1-23-3), formirat će se nove katastarske čestice 18077/1 i 18078/1 k.o. Bribir. Prema kopiji katastarskog plana s ucrtanim predloženim novim stanjem, prijedor koji je pokazala tužiteljica nalazio bi se na novoj katastarskoj čestici 18077/1 k.o. Bribir, dok bi se dio pokazan po pun. tužene nalazio na novoj katastarskoj čestici 18078/1 k.o. Bribir.

10. Svjedok Mihajla Abramović u svome iskazu navodi da je pozvana kao svjedokinja tužiteljici obzirom se sudi s Đurđicom za tu kućicu, sjenaricu i dvorište. Da je tu rođena, odgojena i cijeli život živi na adresi Ugrini 62, preko ceste i oduvijek od kad pamti prijedor je u posjedu i korištenju ovdje tužiteljice te njezinog oca te bake i djeda, Juraja i Pavice Ugrin. Tu se kao dijete puno puta igrala, pentrala po stepenicama i zna da su oni to oduvijek koristili, a danas prijedor koristi tužiteljica. Da tužena ima tamo zasebno kućicu koja se drži za kuću tužiteljice i to je u njezinom posebnom vlasništvu i tamo sada živi njezina starija kći, a da tuženu nikada nije vidjela da bi koristila prijedor tj. kućicu, senaricu i dvorište. Da stara kuća ima dvor i tu se iza kuće ulazilo, u prizemlju je bila vinarija i na katu jedna prostorija u kojoj se držao alat, u senaricu se ulazi s vanjske strane na način da se obilazilo sa strane tužene i danas je tamo ulaz. Da ne zna tko je upisan kao vlasnik tzv. senarice niti ju za to briga, da je samo rekla istinu tko to koristi, a tko je upisan neka to rješava. Da tužiteljica koristi senaricu na način da primjerice skladišti stvari koje ne trebaju, dakle koristi kao što se koristi podrum ili neke slične prostorije.

11. Saslušan kao svjedok Mensad Menšić u svome iskazu navodi da živi u kući do tužiteljice s desne strane od 2006. godine, a tu je dolazio od 1998. obzirom je tamo živio čovjek kojeg je dogledao i tako stekao svoju nekretninu. Da se radi o kući tužiteljice u kojoj živi sa suprugom i iza njezine kuće nalazi manja kućica koja je oduvijek vezana s dvorištem za kuću tužiteljice i u istu se ulazilo kroz kuću tužiteljice i sve je bilo omeđeno s kamenim zidovima. Iza kuće tužiteljice sa desne strane prema njegovoj nekretnini je bio toalet s predvorjem i tada su oni to iskopali, dolazili su bageri i kamioni s njegove strane te su tamo napravili prostoriju koju su stavili pod ploču i sada se iz tog dijela ide do kamene kućice, u čija donja dva kata se dolazi iz kuće tužiteljice, a u dio koji je pod krovom kako oni to zovu senaricu do se dolazi sa stražnje strane. Da mu nije poznato da bi tko prigovarao kada se izvodila dogradnja kuće tužiteljice, a nije viđao tuženu u dvorištu ili da koristi senaricu ona je ulazila na svoj ulaz, tamo gdje joj živi starija kći i to je viđao. Da su mu detalji ovog predmeta poznati od tužiteljice i njenog supruga a bio je prisutan kad je bio tamo geodet Dubravko Car te su tamo pričali o tome pa zato zna. Da ne zna tko je upisan kao vlasnik kuće, dvorišta i nikada nije gledao papire. Da se po putu koji se nalazi između njegove nekretnine i nekretnine tužiteljice nije moglo pristupiti kući u kojoj se nalazi senarica. Da je u kuću u kojoj je senarica ulazio s ocem tužiteljice i s njezinom bakom Paulinom, negdje u periodu od 1998. do 2006. godine.

12. Saslušana kao svjedok Mara Ugrin, majka tužiteljice, u svome iskazu navodi da se radi o gornjoj kući koja se nalazi u Bribiru, Ugrini 58 i sastoji se od podruma, prostorije za alat i gore se nalazila štala odnosno stara senarica i to su zvali stara kuća. U tu senaricu odnosno štalu dolazilo se tako da se prolazilo iz dvorišta okolo kuće i sa gornje strane se ulazilo, dok se u taj donji dio ulazilo iz dvorišta, bile su stepenice i tu se ulazilo u podrum odnosno u taj prostor u kojem se držao alat i tako je bilo od 1969. godine a za ranije ne zna. To dvorište koje je spomenula bilo je od njezina svekra Juraja Ugrina. Da nisu živjeli u toj staroj kući nego je bila kuća, pa dvor pa ta stara kuća, a kuća tužene se nalazi s lijeve strane. Da je njen suprug Jure Ugrin preminuo 2013. godine, a on i njegova majka Paulina Ugrin su pokretali postupak razvrgnuća s ovdje tuženom, međutim onda je to stalo, detalje ne zna, to je vodio suprug. Da je ključ od te kuće odnosno senarice imao njen svekar i nitko drugi, niti je tko drugi tamo dolazio. Da je čula od svog svekra da je senarica pripadala njemu i tamo se držalo blago, dakle polovica gdje se držalo blago pripala je njenom svekru a druga polovica tuženoj, s time da sva saznanja crpi od svoga svekra, a ne od tužene. Da je sve račune za komunalije za spornu kuću podmirivao svekar, kada nije bilo svekra onda svekrva i u konačnici njen muž a kada svekra više nije bilo, ključ je prešao na njenog supruga i sada na kćer. Da je spojena kuća i kuća tužene isti objekt.

13. Saslušana kao svjedok Sanja Crnjar, kći tužene, u svome iskazu navodi da živi u spornoj kući već 36 godina, zajedno sa suprugom i dvoje djece, bez obzira što ima adresu u Bribiru, Kosavin 3 a. Da je to oduvijek bio njihovo vlasništvo, njena majka je u konačnici i platila porez u odnosu na tu kuću, dio su uredili a dio je ostao neuređen zbog financijske situacije. Drži da je to jedna cjelina, odnosno da je to spojeno s djelom u kojem stanuje, iako se radi o djelu koji je zaključan i u kojem ne stanuje. Da taj dio nije bio zaključan kada je bila dijete, živjeli su u Rijeci i znali bi dolaziti, a nitko ih nije pitao za dopuštenje da se taj dio zaključa. Da među suvlasnicima nije postojao nekakav nepisani dogovor da bi se to dijelilo na način da bi taj dio pripao tužiteljima, a režije za taj dio plaća tužena. Da se tome dijelu pristupa

iza kuće, postoje vrata koja ne mogu otključati, a nekada se moglo ući iz jednog dijela kuće u drugi kroz pletere pri čemu misli na varijantu zida. Da je poznavala Paulinu i Juraja Ugrin, a ne zna da li je sklopljen kakav ugovor o razvrgnuću suvlasničke zajednice između Pauline i Juraja Ugrin i Đurđice Butorović. Da je posljednji put bila u spornom dijelu kuće tako zvanoj senarici kao dijete, poslije ne, od kada su se doselili nije bila unutra. Da je za vrijeme renovacije tužena u senarici držala stvari pa su za vrijeme renovacije 1988. godine bile pomiješane stvari tužene i stvari tužiteljice. Da tužena nije pokretala kakve postupke protiv Pauline i Juraja Ugrin a vezano za posjed senarice, dvorišta i sporne kuće pokušali su to riješiti mirnim putem, ali ne na način bi joj prepustili posjed.

14. Saslušan kao svjedok Ljuboslav Jakupek, brat tužene, u svome iskazu navodi da se radilo o jednoj prostoriji od none tužene koju je nakon što je ona preminula nakon nekog vremena netko pregradio i uzurpirao, to je bilo na brzinu jer je postavljen pleter s time da ne zna niti točno kada je to bilo niti tko je to učinio. Da se još iz djetinjstva sjeća da se sa ceste ulazilo u dvorište na kat u jednu prostoriju pa iz te u drugu prostoriju u kojoj je nona držala drva, bocune, a u toj istoj prostoriji je bio krevet u kojem su kao djeca prespavali. Isto tako postojala su iz kuće njegove bake dvojna vrata, jedna donja od kojih se izlazilo preko kamenih stepenica prema dvorištu i na glavnu cestu te druga vrata koja su izlazila na gornju stranu na jedan ajmo reći veći puteljak i tu su se kao djeca igrali. Da sporna prostorija kada se u njoj igrao kao dijete nije bila pregrađena. Da je režije odnosno komunalije za spornu nekretninu oduvijek plaćala njegova nona, kasnije mama i ujak Mate, danas plaća tužena. Da mu nije poznato da bi postojao kakav dogovor temeljem kojeg bi tužena prepustila tužiteljici posjed te nekretnine. Da mu Paulina nije poznata ali je poznavao Juraja Ugrina. Da je nona živjela tamo gdje danas živi njegova nećakinja, a dolje preko zida živio je Juraj, a zid između dvorišta njegove sestre i tužiteljice je oduvijek bio tu. Da više nije dolazio nakon nonine smrti 61. ili 63. godine, a njegova sestra renovirala je dio kuće u kojoj sada živi nećakinja krajem 60-ih godina. Da mu nije poznato da bi tužena pokretala kakve postupke protiv Juraja Ugrin i Pauline Ugrin a vezano za predmetnu prostoriju, sestra mu je govorila da postoji spor ali detalje ne zna niti zna da bi Paulina i Juraj Ugrin i tužena sklapali ugovor o razvrgnuću suvlasničke zajednice prijemnih nekretnina, poznato mu je da je uvijek postojao spor oko toga.

15. Saslušan kao svjedok Alen Ugrin, brat tužiteljice, u svome iskazu navodi da je pozvan vezano za okućnicu tužiteljice, odnosno za gornju kuću kako su to zvali. Da je tu stanovao do 1981. godine kad je otišao živjeti u Novi Vinodolski, ali je zbog vezanosti sa bakom Paulinom i djedom Jurajem Ugrin tu dolazio skoro svaki vikend. Kuća u kojoj su stanovali djed i baka i gornja kuća kako su je zvali, nisu jedna uz drugu, nego se nalazi prvo kuća uz cestu pa je iza toga prostorija u kojoj je bila kupaona i šterna i onda prolaz i stepenice za gore. U toj gornjoj kući skroz dole držalo se vino i bile su bačve, na srednjem djelu držali su alat, a skroz gore nekad davno bila je senarica i držale su se ovce, a kasnije su držali druge stvari, drvene te bicikle. Tu gornju kuću koristili su isključivo oni i u istu se pristupalo kroz prednju kuću a isto tako u donji dio moglo se pristupiti i kroz prolaz sa strane dok se u ovaj gornji dio za koji je naveo da je nekada bila senarica pristupalo uz susjedinu kuću i tamo su bila posebna vrata za ulaz u taj prostor. Da je tužiteljica stekla vlasništvo svoje nekretnine tako što joj ga je on ustupio nakon očeve smrti jer je ona tamo stanovala. Do sada joj nitko nije osporavao vlasništvo ove stare kuće do ceste tzv. senarice i dvorišta, a tužena nije na bilo koji način koristila kuću, senaricu i dvorište tužiteljice.

Da kuća tužene doista zidno graniči sa predmetnom senaricom, ali ne postoje unutarnja vrata kao poveznica kuća tužene i senarice, niti su postojala. Da se u senaricu ne može pristupiti stepenicama u dvorištu tužiteljice ali se kamenim stepenicama može pristupiti na donji dio te građevine tj. na prvi kat.

16. Saslušan kao svjedok Milan Dundović, ujak tužiteljice, u svome iskazu navodi da se doselio u Bribir 1978. godine a majka tužiteljice je već tada bila udana za Juru Ugrina. Oni su tu držali i blago i tamo je dolazio skoro svaki dan. Prvo je bila kuća starinska koja je imala sobu od iza i tamo su išle stepenice koje su vodile u dvor i tamo je iza bila nekakva konoba u kojoj su se držale bačve za vino, a na katu iznad krumpiri i alat a u to se ulazilo kroz dvorište. Skroz na vrhu držali su blago, ovce, kokoši i bila je senarica i tu se dolazilo uz susjednu kuću i postojao je zaseban ulaz sa ključem kojim se to otvaralo. Da je tužiteljica stekla posjed odnosno vlasništvo stare kuće i dvora odnosno senarice jer je dogledala svoju baku Pavicu Ugrin i onda je brat to njoj prepustio. Da tuženu poznaje i ona nije koristila senaricu, niti je tvrdila da bi bila njezino vlasništvo, samo Jure i on je tamo dolazio, čistio, nosio sjenu i čuvao ovce. Da je ključ od senarice, kako gornjeg tako i donjeg djela imao samo Jure, on bi mu rekao tu ti ključ visi a to je bilo u dvorištu i vrata su se uvijek otvarala kontra a tako se otvaraju i danas. Da u vrijeme kad je počeo dolaziti nije između senarice i kuće tužene postojao prolaz, niti postoji drveni pleter, sve je zid i betonska ploča, samo postoji mali drveni prozor koji gleda prema dvoru. Da je Paulina Ugrin stanovala u ovoj kući do ceste. Da mu nije poznato da su parnične stranke suvlasnice na toj senarici, niti da bi iste imale nekakav dogovor tko tu senaricu koristi, a reži je za tu senaricu plaćao Jure. Da je kuća u kojoj sada stanjuje tužiteljica nadograđivana, da put i nadalje postoji ali za ulaz treba ključ.

17. Saslušan kao svjedok Dubravko Car, po zanimanju geodet, u svome iskazu navodi da su elaborati pod brojem RN 9/23 i RN 44/23 zapravo isti elaborat koji je predavan u dva navrata. Nakon što je napravljen prvi elaborat da su otišli kod gospođe Đurđice, tužene u ovom predmetu, te joj sve pojasnili i kada je isti trebalo potpisati, ona je to odbila zbog debljine zida unutar same kuće, pa je onda taj elaborat povučen i napravljen je novi u kojem je iskazana debljina zidova pomaknuta za 15 cm sukladno pokazivanju tužene. Da su to napravili po pokazivanju tužene kod koje su bili u kući, a prisutna je bila i njena kći koja tamo stanuje. Nakon toga svi su potpisali elaborat, te je isti predan, on je bio ovjeren od strane katastra i onda je ovdje tužena podnijela žalbu protiv rješenja katastra. Nakon toga ne zna što je bilo obzirom nije bio stranka u postupku ali zna da su radili prijedlog parcelacije za ovaj predmet. Da je u podnesku katastru objasnio da su predana dva elaborata i koje su razlike u njima, da gotovo nikad nisu bili toliko u kontaktu sa strankama kao u ovom predmetu. Da su kod tužene bili osobno doma, a isto tako poznato mu je da je tužena osobno odlazila u ured za katastar kod voditelja gospodina Katića, a također su mnogo puta kontaktirali telefonom. Da uredu za katastar nisu pisano objasnili zašto je prvi elaborat povučen, samo je predan drugi, jer je to tako uobičajeno. Da postoji mala suštinska razlika između prvog i drugog elaborata, upravo zbog prigovora tužene zbog debljine zida, te je službeni ovaj drugi elaborat. Da je njihov zadatak bio izmjeriti parcelu, evidentirati zgrade, te parcelirati česticu što bi bio zapravo temelj ugovora o razvrgnuću koji je trebao uslijediti, što je bio cilj obzirom su zajedno upisani u idealnim dijelovima. Da ima ovlaštenje napraviti elaborat odnosno parcelaciju samo uz suglasnost stranaka, a prilikom izmjere na terenu elaborat rađen prema pokazivanju Đurđice i Helene jer inače ne bi znali što je čije. Da je za predaju

geodetskog elaborata potreban potpis stranaka i bez toga to ne bi mogao predati, a taj elaborat potvrđen je po katastru. Da ga je naručila tužiteljica ali ne zna i tko je isti trebao platiti, ovaj elaborat koji je izrađen za potrebe suda platila je tužiteljica. Da kod izrade elaborata prilikom određivanja čestica nisu ovlašteni mijenjati vlasništvo nego se na svakoj novonastaloj čestici naznače suvlasnici u onim suvlasničkim omjerima s kojima su ušli, odnosno onima koji su navedeni u zemljišnim knjigama.

18. Saslušan kao svjedok Mirko Mataija, suprug tužiteljice, u svome iskazu navodi da već 32 godine živi na predmetnoj adresi Ugrini 58, te je sa svojim tastom Jurom Ugrinom, ocem tužiteljice održavao predmetnu senaricu od kada je došao. Na donjem dijelu iste nalazila se vinarija, na srednjoj se držao alat i druge svari i u ta dva dijela ulazilo sa donjeg ulaza, s time da su bile kamene stepenice za srednji kat koje i danas postoje na licu mjesta, a gore se nalazila senarica gdje su se držale ovce i sjeno i ona je imala zaseban gornji ulaz. Da tužena nije koristila predmetnu senaricu, niti je pitala za nju do sada, dok nisu odlučili papirnato to riješiti da se ne bi urušilo, a njegovoj supruzi pravo korištenja nitko nije osporavao. Da su 2005. tast i ovdje tužena išli kod javnog bilježnika da bi se to papirnato riješilo i zna da postoje potpisi pa mu nije jasno zašto ovi problemi. Da je pola kuće bilo na baki tužiteljice koju je ona dogledala pa joj je ona to prepisala, a dio je bio od njezina oca. Da je došao 1994. godine, a 1996. godine su podigli kredit i počeli s dogradnjom jer je trebalo spriječiti i da voda ulazi u objekt. Da tužena nije dolazila, da je njena kći Sanja stanovala u drugoj kući, a ovdje prisutnu kći Andreu vidio je svega par puta u životu. Da je tužiteljica Denisu Rade omogućila da odloži svoje stvari u senarici, 2002. godine, koje su i danas tamo. Da je tužena upisana kao suvlasnik predmetne senarice. Da nitko osim njega i gospodina Rade nema ključ od senarice, pa tako niti tužena, niti će ga imati, a ista nikada nije ni pitala za ključ.

19. Saslušan kao svjedok Denis Rade u svome iskazu navodi da je odložio svoje stvari prije nekih 15 do 20 godina, a neke su i dalje tamo, u predmetnoj nekretnini pri čemu misli na najgornji kat takozvane senarice gdje se ulazi prilazom s njegove strane. Da je zamolio da li ovdje tužiteljicu ili njezinog supruga da mu omoguće da tamo odloži predmetne stvari i od njih je dobio ključ. Da je na kućnom broju 60, od njegove nekretnine je prilaz i odmah ulaz u tu senaricu i on je s te strane tamo ulazio. Da poznaje ovdje tuženu, a niti ona niti njezina kćer ga nisu upozoravala da ne može držati svoje stvari odnosno koristiti taj gornji dio senarice. Da je u Bribir došao 2002. godine i tu boravi više nego u Karlovcu, jer je između ostalog radio u pilani Breze. Da nije koristio i donji dio senarice, samo gornji i iz gornjeg dijela senarice se ne može doći u donji niti se može ući u ući u kuću tužene, nema vrata, samo jedan mali prozor prema tuženoj. Da senaricu, dvorište i kuću održavaju ovdje tužiteljica i njen suprug. Da mu nije poznato da na predmetnoj senarici ima više suvlasnika, zna samo što je koristio to je dobio na korištenje od jednog vlasnika, odnosno dobio je ključ od tužiteljice. Da ne plaća kakve troškove ili režije za predmetnu senaricu, da je predmetna senarica vezana za kuću tužene, a ništa novo nije rađeno na senarici.

20. Tužiteljica Helena Mataija u svome iskazu navodi da se radi o jednoj kući koja se nalazi iznad njezine kuće broj 58, a koja je povezana sa kućom u vlasništvu tužene na broju 59. U toj kućici su rođeni djed tužiteljice i otac Juraj Ugrin, te su oni oduvijek imali ključ od iste i istu koristili. Oni su u njoj držali alat, a u njenoj konobi bile su bačve obzirom su imali vinovu lozu. Da je naslijedila svoga oca i sada tu kućicu

koristi ona na način da oduvijek ima ključ i u njoj drži stvari koje joj više ne koriste. Da su njezin otac i tužena prije očeve smrti dogovorili su se da će doći do razvrgnuća ali ono nije provedeno obzirom je tužena to stopirala. Da je na adresi u Ugrinima živjela do svoje 12 godine života, kada su se odselili u Novi i onda se po rođenju sina 1997. godine tamo vratila, dakle sada već 28 godina, a u to vrijeme kada se vratila još je njezina pokojna baka bila živa. Da je betonsku deku iza kuće napravio njen tata u dogovoru s njenim mužem, na tome je prije bila terasa koja je sada malo spuštена i tu su dobili kupaonu, wc i kuhinju, a kako ne bi izlazili u dvorište, a isto tako zatvorena su vanjska vrata s ulice obzirom su tu ranije prolazili. Da tužena nije koristila kućicu od kada je ona u Bribiru. Da su valjda njeni djed i pradjed bili upisani kao vlasnici sporne kućice obzirom je to koristio njezin pradjed, djed i otac i ne vjeruje da bi bili tako zločesti da bi koristili nešto na što nemaju prava, a ne zna da li su bili upisani na spornoj kućici kao vlasnici u cijelosti. Da je nakon tatine smrti naslijedila te čestice, ali nije upisana kao jedini vlasnik sporne kućice.

21. Tužena Đurđica Butorović u svome iskazu navodi da je spornu kuću stekla 1990. ugovorom o darovanju sklopljenim sa svojom majkom i po njoj radi se o jednoj kući površine 36 m², na adresi Ugrini 59 i tamo ima prijavljeno prebivalište. U toj kući rodili su se svi njeni preci pa tako i pradjed Mate Ugrin, djed Juraj Lovrin Ugrin i njegovo šestoro djece, Mate, Franjo, Ivana, Marija, Katarina i njena majka Božena. Kako je bila vanbračno dijete, a njena majka se udala 1951. godine, da ju je nona koja je tu živjela uzela u Bribir i ovdje živjela je od svoje 2 i pol godine do polaska u školu u Rijeci, s time da se svaki petak vraćala za vikend baki obzirom joj je ona bila sve i tako je bilo do njene 12-e godine života kada je baka umrla, a što je bilo 1961. godine. Od tada nije imala kamo tamo doći i kuću su zapustili. Drži da nije istina da bi preci tužiteljice bili rođeni u istoj obzirom su njezini 1904. godine napravili novu kuću. Naime, stara kuća je imala dvor i vrt i onda je njen pradjed svome bratu dao taj vrt i tu je napravljena kuća tužiteljice 1904. godine, s time da ne na cijelom nego je zahvatila par kvadrata, a ta kuća tužiteljice nije upisana u zemljišnim knjigama već se vodi kao livada i pašnjak. Nakon što joj se suprug razbolio pitala je mamu i braću da li može istu urediti, te u istoj od 1990. godine živi njezina kći, a oni su dolazili vikendom. Spornu kućicu koristila je obitelj tužiteljice od 1952. godine kada je otišao njezin ujak i oni su tada počeli raditi dišpete njenoj baki i imali su ključ. Kada se sada uđe u nju to je jedna rupa a oni su susjedu kojeg su predložili za svjedoka pustili da tamo 10 do 15 godina drži drva, ta kuća se nije koristila za življenje nego za ostavljanje stvari, a drži da je nju trebalo pitati za odobrenje obzirom je to već bila njena kuća. Kada je htjela ući u spornu kućicu suprug tužiteljice joj je rekao da će on kuću zapaliti pa će sve izgoriti i to je po njoj bilo unatrag 3 godine, suprug tužiteljice se širio i gradio po zemlji i govorio da je sve to njegovo. Da joj majka prilikom sklapanja ugovora o darovanju nije dala ključeve od kuće u kojoj sada stanuje tužiteljica i one koja je sporna, oni u toj spornoj kućici nikada nisu živjeli, niti su imali struje niti dimnjak. Da ne zna da li je 2005. godine potpisala kakav ugovor o razvrgnuću.

22. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. – Odluka USRH, 84/08., 96/08. – Odluka USRH, 123/08. – ispr., 57/11., 148/11. – proč. tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., 114/22., 155/23. 146/25, dalje ZPP), ovaj sud zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

23. Među strankama nije sporno da su tužiteljica i tužena upisane kao suvlasnice nekretnina upisanih u zk uložak 5226 k.o. Bribir, k.č.br. 18077 i k.č.br. 18078, i to tužena u 8/9 dijela, a tužiteljica u 1/9 dijela. Nije niti sporno da je u svrhu razvrgnuća njihove suvlasničke zajednice sačinjen geodetski elaborat od strane Geodezija Commerce d.o.o., iz Dramlja, dana 23. svibnja 2023. godine broj elaborata 142-2022. Međutim, među strankama je sporno je li tužiteljica stvarni vlasnik novoformirane k.č.br. 18077/1, k.o. Bribir (prema gore navedenom elaboratu), za koju tvrdi da je osobno i putem pravnih prednika drži u poštenom, zakonitom i istinitom posjedu već više od 100 godina, a sve obzirom na navode tužene da predmetni geodetski elaborat nije izrađen u skladu sa stanjem na terenu i posjedovnim stanjem, a naročito u odnosu na utuženu česticu k.č.br. 10877/1.

24. Prilikom razrješenja navedenih spornih pitanja cijenjene su okolnosti utvrđene provedenim dokaznim postupkom. Pritom je sud poklonio vjeru ispravama u koje je izvršio uvid jer njihovu vjerodostojnost niti jedna stranka nije osnovano dovela u sumnju, kao i stoga što su te isprave sukladne kako međusobno tako i sa ostalim izvedenim dokazima.

25. Sud je nalaz vještaka Jasmine Jurnićić prihvatio u cijelosti smatrajući ga izrađenim u skladu sa pravilima znanosti i vještine, te korektnim i sadržajnim. Ovo tim više što se ista detaljno pisano i usmeno očitovala na primjedbe iznesene po pun stranaka te ih po mišljenju ovoga suda u cijelosti otklonila i u cijelosti postupila po zadaći povjerenoj joj od strane suda.

26. Sud je prihvatio kao životan i istinit iskaz svjedoka Dubravka Cara, geodeta je radio geodetski elaborat koji je trebao poslužiti za razvrgnuće suvlasničke zajednice stranaka, a iz čijeg iskaza proizlazi da su obje stranke aktivno sudjelovale kod izrade elaborata, te je isti sačinjen po pokazivanju obiju stranaka, da je tužena prvo prigovarala zbog debljine zida, pa je prvotni elaborat povučen, te prepravljen po njezinim uputama i ona ga je potpisala, te je predan u katastar, a da bi nakon toga tužena uložila žalbu na rješenje katastra. Nadalje, sud je prihvatio i iskaz svjedoka Denisa Rade, dugogodišnjeg susjeda stranaka sa kojim je u dobrim odnosima, kao logičan i uvjerljiv, a iz čijeg iskaza proizlazi da drži svoje stvari u spornoj senarici već 15 do 20 godina, a ključ i dopuštenje dali su mu isključivo tužiteljica i njezin suprug, a tužena niti njezina kći, ga nisu upozoravale da ne može držati svoje stvari odnosno koristiti taj gornji dio senarice. Da se iz gornjeg dijela senarice se ne može doći u donji, niti se može ući u ući u kuću tužene, nema vrata, samo jedan mali prozor prema tuženoj, a senaricu, dvorište i kuću održavaju ovdje tužiteljica i njen suprug. Sud je prihvatio kao istinite i iskaze svjedoka Mihajle Abramović i Mensada Menšića, dugogodišnjih susjeda stranaka, iako iz njihovih iskaza proizlazi da ih je tužiteljica tražila da svjedoče, obzirom su njihovi iskazi u skladu sa ostalim izvedenim dokazima, a posebno sa iskazom svjedoka Denisa Rade čiji je iskaz sudu u cijelosti prihvatljiv. Pa tako isti u svojim suglasnim iskazima potvrđuju da je prijepon u isključivom i neprekidnom posjedu obitelji tužiteljice kroz tri generacije (djed Juraj i baka Paulina, otac Jure, pa tužiteljica) i da tužena nikada nije koristila prijepon. Sud je prihvatio kao istinite i iskaze svjedoka Mare Ugrin, Alena Ugrin, Milana Dundović i Mirko Mataija, iako ih je zbog srodstva sa tužiteljicom najprije uzeo sa dozom rezerve, ali isti su u konačnici suglasni kako međusobno tako i sa ostalim izvedenim dokazima, a u bitnome potvrđuju posjedovanje prijepona od strane tužiteljice i njezinih pravnih prednika, te ne korištenje prijepona od strane tužene. Sud nije prihvatio kao

istinite iskaze svjedoka Sanje Crnar i Ljubomira Jakupeka, kćeri i brata tužene, obzirom ih drži usmjerenim uspjeh tužene u sporu, a stvarno proturječnim samim sebi, ali ostalim izvedenim dokazima. Ovo posebno u iskazu svjedokinje Crnar koja navodi da je to oduvijek njihovo vlasništvo, cjelina sa nekretninom njene majke, a zatim da je taj dio zaključan, da ona u njemu ne stanuje i u njemu nije bila od djetinjstva, ali njezina majka snosi režije za isti.

27. Što se tiče iskaza tužiteljice i tužene, valja naglasiti da ih je sud cijenio u kontekstu ostalih provedenih dokaza. Pritom sud navode iskaza obiju strana nalazi upravljenim ka' njihovim subjektivnim težnjama i interesima. Međutim, kako je iskaz tužiteljice u dijelovima bitnim za presuđenje suglasan sa ostalim izvedenim dokazima to se njezin iskaz uzima vjerodostojnim, dok se posljedično tome iskaz tužene uzima nevjerodostojnim.

28. Polazeći od navoda iz same tužbe da je tužiteljica u nesmetanom i mirnom posjedu prijepora što osobno što preko svojih pravnih prednika više od 100 godina, to bi pozivom na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15. i 94/17., dalje ZV), koja određuje da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog zakona prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, u primjenu, radi razjašnjenja pitanja da li je tužiteljica predmetne nekretnine mogla steći kroz institut dosjelošti, dolazile odredbe Općeg građanskog zakonika (OGZ), koje se primjenjuju temeljem odredbe čl. 4. Zakona o nevažnosti pravnih propisa donesenih prije 06. travnja 1941. god. i za vrijeme neprijateljske okupacije (Sl. list SFRJ br. 86/46). Pritom, u pogledu primjene pravnih pravila OGZ-a (OGZ iz 1811.g. je u Hrvatskoj i Slavoniji stupio na snagu 1853.g.) valja respektirati načelno mišljenje Proširene opće sjednice SVS broj 3/60 od 04. travnja 1960. prema kojem načelnom mišljenju je vrijeme potrebno za dosjelošt za sve isto, 20 godina. OGZ propisuje koje pretpostavke (uz pretpostavku da je osoba sposobna steći, a stvar da se može steći) moraju biti ispunjene da bi osoba stekla vlasništvo nad stvari dosjelošću pa je u § 1460. propisano kako onaj, koji tim načinom ima steći, doista posjeduje rečenu stvar ili pravo; uz to valja da mu je posjed zakonit, pošten i istinit, i da je trajao kroz cijelo vrijeme zakonom određeno. § 1498. OGZ-a je propisano sljedeće: „Tko je dosjelošću stekao kakvu stvar ili pravo, taj može proti dosadanjem vlasniku iskati u sudu da mu se prisudi vlasnost, i ako se prisuđeno pravo ne može upisati u javne knjige, može također izraditi, da se pomenuto pravo u iste javne knjige upiše.“ Zakonit posjed znači da posjednik ima valjan pravni temelj tog posjedovanja. Posjed je istinit kada je stečen na dopušten i propisan način. Nadalje, kako se savjesnost odnosno poštenje posjeda pretpostavlja (pravno pravilo § 328. OGZ-a), na tuženoj je bio teret dokaza da u ovoj parnici dokaže kako je posjed tužiteljice u relevantnom razdoblju bio nepošten, što ista po mišljenju ovoga suda nije uspjela dokazati. Iz rezultata provedenog dokaznog postupka prije svega spisu prilazećeg zk izvotka proizlazi da su ovdje tužiteljica i tužena upisane kao suvlasnice na nekretninama upisanim u zk. ul. 5226 k.o. Bribir, a da je u svrhu razvrgnuća njihove suvlasničke zajednice sačinjen geodetski elaborat od strane Geodezija Commerce d.o.o. iz Dramlja, broj elaborata 142-2022 temeljem kojeg predmetne nekretnine dobivaju novi broj, odnosno novi podbroj te novu površinu. Svjedok Dubravko Car čiji je iskaz sudu kako je navedeno u potpunosti prihvatljiv je naveo da su postupku izrade predmetnog elaborata sudjelovale obje

stranke, te je isti sačinjen po njihovom pokazivanju, da je zbog primjedbi tužene zbog debljine zidova prvotni elaborat povučen i prepravljen po njenim uputama koji je potpisala i koji je predan, a da bi u konačnici uložila žalbu na isti. Iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke proizlazi da je prema pokazivanju tužiteljice prijemor je u naravi kuća k.br. 58 s dograđenim prizemnim dijelom iza kuće (sjeveroistočno) i nastavno u smjeru sjeveroistoka dvorište i kuća u nizu - senarica, koji je na skici lica mjesta označen narančastom bojom. Vještakinja je navela da bi se provedbom promjene na temelju geodetskog elaborata izrađenog od Geodezija Commerce d.o.o. za geodetske usluge, od 23. svibnja 2023. godine, (broj elaborata: 142-2022), koji je potvrđen u Crikvenici 14. srpnja 2023. (klasa: 932-06/23-02/355, ur. broj: 541-19-05-02/1-23-3), formirale nove katastarske čestice 18077/1 i 18078/1 k.o. Bribir, te prema kopiji katastarskog plana s ucrtanim predloženim novim stanjem, prijemor koji je pokazala tužiteljica nalazio bi se na novoj katastarskoj čestici 18077/1 k.o. Bribir, dok bi se dio pokazan po pun. tužene nalazio na novoj katastarskoj čestici 18078/1 k.o. Bribir. Nadalje, iz iskaza tužiteljice proizlazi da se radi o jednoj kući koja se nalazi iznad njezine kuće broj 58, a koja je povezana sa kućom u vlasništvu tužene na broju 59. Oni su u njoj držali alat, a u njoj konobi bile su bačve obzirom su imali vinovu lozu, te su oduvijek imali ključeve, a tužena nije istu koristila. Da su njezin otac i tužena prije očeve smrti dogovorili su se da će doći do razvrgnuća, ali ono nije provedeno obzirom je tužena to stopirala. Predmetni iskaz tužiteljice u dijelu u kojem opisuje prijemor je u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka, spisu priležćim prijedlogom parcelacije, ali i suglasnim iskazima svjedoka Denisa Rade, Mihajle Abramović, Mensada Menšića, Mare Ugrin, Alena Ugrin, Milana Dundović i Mirka Mataije. Pa je tako svjedok Milan Dundović, ujak tužiteljice, koji je dolazio od 1978. godine prijemor je opisao kao starinsku kuću koja je imala sobu od iza i tamo su išle stepenice koje su vodile u dvor i iza je bila nekakva konoba u kojoj su se držale bačve za vino, a na katu iznad krumpiri i alat, a u to se ulazilo kroz dvorište. Skroz na vrhu držali su blago, ovce, kokoši i bila je senarica i tu se dolazilo uz susjednu kuću i postojao je zaseban ulaz sa ključem kojim se to otvaralo. Tužena je tijekom postupka isticala da sporna senarica čini cjelinu sa njezinom kućom na adresi Ugrini 59, a i iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da kuće u nizu, smještene sjeveroistočno od kuće k.br. 58, prema evidenciji katastra imaju isti kućni broj 59. Ulaz u kuću k.br. 58 nalazi se s jugozapadne strane, iz ulice Ugrini, dok se u kuću u nizu - senaricu, koja se nalazi sjeveroistočno i ima kućni broj 59, ulazi sa sjeveroistočne strane. Međutim, iz iskaza svjedoka Denisa Rade proizlazi da živi na broju 60, od 2002. godine, te je od njegove nekretnine prilaz i odmah ulaz u tu senaricu u kojoj drži svoje stvari već 15 do 20 godina, te se iz tog djela se ne može ući u kuću tužene jer nema vrata, samo jedan mali prozor. Svjedok Alen Ugrin je potvrdio da kuća tužene doista zidno graniči sa predmetnom senaricom, ali ne postoje unutarinja vrata kao poveznica kuća tužene i senarice, niti su postojala. I iz iskaza saslušanih svjedoka Mihajle Abramović, Mensada Menšića, Mare Ugrin, Milana Dundović i Mirka Mataije, ali i tužiteljice, proizlazi da se u senaricu ulazilo kroz posebna vrata sa gornje strane, da tužena istu nikada nije koristila, već je senarica bila u isključivom i neprekidnom posjedu obitelji tužiteljice. Dakle, po mišljenju ovoga suda iako sporna senarica doista ima kućni br. 59 te se fizički drži uz nekretninu tužene, ista ne čini cjelinu sa nekretninom tužene obzirom ne postoji veza između predmetnih nekretnina u smislu da bi se iz nekretnine tužene moglo pristupiti u prijemor, već se u isti oduvijek ulazi kroz poseban ulaz, a tužena istu nije niti koristila kao cjelinu sa svojom nekretninom. Prema svjedokinji Mari Ugrin ključ od te kuće odnosno senarice imao njen svekar i nitko drugi, niti je tko drugi tamo dolazio, polovica gdje se držalo blago pripala je njenom

svekru, a druga polovica tuženoj i tako je bilo 1969. godine a za ranije ne zna. Svjedok Milan Dundović navodi tužena nije koristila senaricu, niti je tvrdila da bi bila njezino vlasništvo, Jure je tamo dolazio, čistio, nosio sjenu i čuvao ovce, te je samo on imao ključ od senarice, kako gornjeg tako i donjeg djela. Nadalje, svakako treba navesti i da je sama tužena u iskazu potvrdila da je spornu kućicu koristila je obitelj tužiteljice od 1952. godine kada je otišao njezin ujak i kada su počeli raditi dišpete njenoj baki i imali ključ. Tužena je navela da je i tužiteljica pustila susjedu da tamo 10 do 15 godina drži drva, a kuća se nije koristila za življenje, nego za ostavljanje stvari. Svjedok Rade je potvrdio da je ključ za senaricu dobio od tužiteljice i njezina supruga, a tužena niti njezina kći, ga nisu upozoravale da ne može držati svoje stvari odnosno koristiti taj gornji dio senarice. Nastavno, valja istaknuti da je tužena negirala da bi potpisala kakav ugovor o razvrgnuću, što je u suprotnosti sa ugovorom o razvrgnuću prava vlasništva nekretnina iz 2005. godine koja prileži spisu i iz kojeg proizlazi da su isti sklopili prednici tužiteljice Paulina i Juraj Ugirin, te tužena, da je već tada dio koji je trebao pripasti prednicima tužiteljice bio opisan kao k.č.br. 18077/1 u naravi kuća, skladište i dvor i u kojem je navedeno da su podijeljeni na jednake dijelove i da dioba odgovara faktičnom stanju korištenja navedenih nekretnina. Slijedom navedenog, po mišljenju ovoga suda je utvrđeno da je posjed tužiteljice bio pošten, u smislu da ista nije imala razloga posumnjati da joj ne pripada pravo na prijemor, ovo tim više što je po iskazu same tužene prijemor u posjedu obitelji tužiteljice od 1952. godine, dakle od prije rođenja tužiteljice koja je 1970. godište, da je isti zakonit jer ga je stekla nasljeđivanjem od oca, te istinit jer je ista nastavila vršiti posjed od svojih prednika bez da bi ju u tome tko ometao ili joj što branio. Nastavno, utvrđeno je i da tužiteljica drži prijemor u posjedu dovoljno dugo, što osobno što putem pravnih prednika (prema iskazu same tužene najmanje od 1952. godine) pa je protekao zakonski rok propisan za stjecanje vlasništva na temelju dosjelosti. Slijedom navedenog, tužbeni zahtjev tužiteljice valjalo je prihvatiti kao osnovan, te odlučiti kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

29. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 ZPP-a, a dosuđeni trošak se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 53,00 EUR-a i presudu u iznosu od po 110,00 EUR-a, trošak predujma za vještačenje u iznosu od 300,00 EUR-a te trošak zastupanja tužitelja u parnici po punomoćniku odvjetniku u skladu sa važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR-a, te podnesaka od dana 07. srpnja 2025. godine i 29. lipnja 2026. godine u iznosima od 200,00 EUR-a. Također tužiteljici je priznat i trošak zastupanja na ročištima od 17. srpnja 2024. godine (Mir-4/2024), 03. prosinca 2024. godine, 07. ožujka 2025. godine, 06. svibnja 2025. godine, 08. srpnja 2025. godine, 12. siječnja 2026. godine, 26. ožujka 2026. godine i 22. srpnja 2026. godine u iznosima po 200,00 EUR-a. Na dosuđeni iznos troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 2.200,00 EUR-a, tužiteljici je priznat PDV po stopi od 25 % koji iznosi 550,00 EUR-a pa ukupni trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku iznosi 2.750,00 EUR-a, što uvećano za sudske pristojbe i predujam vještačenja ukupno iznosi od 3.213,00 EUR-a, te je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude, a kako je pun tužiteljice zatražio trošak i iznosu od 3.400,00 EUR-a, u tome dijelu preko dosuđenog ga je valjalo odbiti kao s neosnovanim i odlučiti kao u točki III. izreke ove presude.

U Crikvenici, 27. kolovoza 2026.

S U T K I N J A:
Mirta Tomac Podobnik

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude, donesene u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku. Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom. O žalbi protiv presude odlučuje drugostupanjski sud.

Broj zapisa: **9-3088c-3aea1**

Kontrolni broj: **0fc47-e7c26-f9f54**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.